

Ameriški kongres napovedal vojno Japonski

Obe zbornici kongresa sta takoj sledili Rooseveltu, ki je vprašal za napoved vojne Japonski. Še za noben predlog ni bil kongres tako zedinjen.

Washington, 8. dec. — Zed. države so v vojni z Japonsko! Z največjo brzino in zgodovinsko slogo sta obe zbornici kongresa podprli zahtevo predsednika Roosevelta in odglasovali, da se napove vojna Japonski. Senatna zbornica je glasovala za predlog z 82 glasovim, proti noben. Poslanska zbornica je odglasovala z 388 za in 1 proti. Proti je bila poslanka Jeannette Rankin iz Montane.

Predno je kongres glasoval za napoved vojne, je prišla iz Bele hiše izjava, da je nenadni zračni napad japonskih bombnikov na Havajsko otočje zahteval od Zd. držav 3,000 žrtev, ubitih in ranjenih in dve bojni ladji.

Predsednik Roosevelt je izjavil pred kongresom, da bo nedelja 7. decembra zapisana v zgodovini kot eden najsmratnejših dni za Japonsko, ki je napadla brez vsakega izziva od strani Amerike.

Anglija napove vojno Japonski

London, 8. dec. — Anglija je Japonsko od ene popoldne na-
danes napovedala vojno Japon-prej.

ski, ne da bi čakala na tozadevno akcijo Zed. držav. Premier Churchill je rekel v parlamentu: "Zdaj je odvisno od teh dveh velikih demokracij, da stopita nasproti svoji nalogi z močjo, kakršnokoli jima bo dal Bog."

Churchill je povedal v zbornici, da je dobil angleški poslanik v Tokio navodilo, da izroči japonski vladi napoved, da obstoji vojno stanje med Anglijo in

Premier je tudi povedal, da se je telefonično posvetoval z Rooseveltom glede istočasne napovedi vojne Japonski. Angleška vlada je nameravala slediti z napovedjo vojne ameriskemu kongresu. Toda ker so Japonci napadli angleško posest v Malaju in ker je Japonska že včeraj izjavila, da obstoji vojna z Anglijo, ni angleška vlada čakala akcije ameriškega kongresa.

Vojno stanje ukine dopust novincem nad 28 leti

Washington.—Amerika se pripravlja na celi črti za totalno vojno. Ako bo treba, bo kon-

Washington.—Potem, ko je stopila Amerika v vojno z Japonsko, je imvela vlada glade

Oni enoletniki, ki so stari

Na pacifični obali, v Alaski, na Havajih in v Panamski zoni je tajna policija polovila vse

Kongresnik Young ne bo kandidat za governorja

Kongresnik Stephen M. Young, ki se ga je večkrat ome-

V Washingtonu so bile predstavljene straže okrog vseh

50,000 Japoncev živi v Ameriki

Predsednik na radiu
Ob desetih nočoj bo govoril

predsednik Roosevelt po radiu
ameriškemu narodu. Predsed-
nik bo podrobneje razložil ja-
žavah 50,853 japonskih držav-
ljanov v Ameriki, 40,000 na
Havajih in nekaj v Alaski.

Nasi fantje na Havajih
Kolikor nam je dozdej zna-
nega, sta na Havajih samo dva

Girls Squad sv. Helene
Naslednja mladinska ekipa, ki bo nastopila v slovenski fanta iz Clevelanda in sicer Frank Jakšič iz 6111 St. Clair Ave., ki je pri zdrav-

1. novembra.

Pozdravi iz Floride
Mr. in Mrs. Mramor ter Mr.

in Mrs. Smigovec pozdravljajo
iz Tarpon Springs,, Florida.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisalnicah: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

33 No. 286 Tue., Dec. 9, 1941

Izza kulis v Washingtonu

(Za Ameriško Domovino poroča kongresnik Stephen M. Young)

Zed. države so vedno naglašale princip svobode na morju. Dejstvo, da so prostovoljno pristale na gotove meje tega principa začasno kot žrtve, da se prepreči vojno, še ne pomeni, da bodo to storile vselej. Spoznali smo, da naš ukoln ni imel uspeha. Ameriške ladje so bile napadene. "Lehigh" je bila potopljena pri belem dnevu stotine milj od vsake vojne zone. Za obdržanje naše narodne časti moramo gledati na to, da bodo morja svobodna ameriški zastavi v vsakem delu sveta. Ako bi storili drugače, bi dali svetovno oblast drugim narodom, sami sebe bi pa postavili pod oblast istih, ki bi bili naši sovražniki. Videti je, da ima Hitler namen s svojimi ladjami-roparicami in podmornicami pognati naše ladjeve z morja. Odgovor na to je, da pošljemo svoje ladje na morje.

V Zed. državah je 90.000 spomenikov raznim možem na konjih, vojakom, mornarjem, politikarjem in drugim. Nekaj teh spomenikov je kaj čudnih. Tukaj je en milijon ton kovine. Zakaj bi jih ne vzeli, če bi bilo potrebno in bi porabili nekaj te kovine za narodno obrambo? Postavila naj bi se komisija, ki bi lepe in pomembne ohranila, nepotrebne pa spremenila v bombe in tanke za ohranitev demokracije.

V obrambi Rusije, da se obvarje pred oblastjo Hitlerja, smo pričeli prerogij velikega naroda, ki je po tradiciji prijatelj Zed. držav. V grenkih dneh civilne vojne, ko je bila stvar Unije na najbolj nevarni stopnji, je poslala ruska vlada svojo mornarico v newyorško pristanišče, s čemer je hotel pokazati prijateljstvo do naše dežele. To je spremenilo zgodovino Zed. držav.

Saburo Kurusu, ki je bil poslan v Washington kot izjemni odposlanec japonske vlade, je po poklicu diplomat. Prinesel je s seboj mir, za njim pa so poslali vojno. Kurusu ima za ženo Amerikanko, njegovi trije otroci so hodili v ljudsko šolo tukaj in poročajo se, da so žena in otroci na strani Zed. držav. Rečeno je bilo, da Amerika ni še nikdar izgubila kake vojne, pa tudi nikdar zmagala na kaki konferenci. Toda te dni je bila v Washingtonu konferenca, ki jo je Amerika izgubila, toda vojne ne bo izgubila.

Ako bomo s tem, da bomo poslali za milijone dolarjev letal, tankov, municije in živil preko morja in s tem obdržali naše fante doma, ali ne bo to naša najboljša investicija?

Da se ne pozabi...

S tem, da so prišli na vlado fašisti v Italiji v oktobru 1922, ni to prineslo nobenih pomembnih sprememb z ozirom na slovanski tisk. Toda na 19. oktobra je izdal prefekt v Vidmu, katerega jurisdikcija se je raztezala takrat preko Gorice, izdal ukaz, ali na svojo iniciativo, ali na ukaz svojih višjih, "da morajo vsi časopisi od 21. oktobra 1923 naprej, ki so se tiskali izključno v tujezemskih jezikih v provinci Udine, tiskati takoj za vsakim naslovom, člankom ali členom, dobesedno prestavo v italijanščini in sicer v enakih črkah, kot original."

Tri dni pozneje je prišel z istim ukazom tržaški prefekt Crispo-Moncada in prefekt v Pulju, Giannone. V sled posredovanja slovanskih poslancev v italijanskem parlamentu in najbrže radi vpliva drugih faktorjev, je bil ta ukaz preklican na ukaz Mussolinija samega.

Potem so skušali trije prefekti zatreti slovanski tisk na drug način. Pri državnem pravniku so bile vložene številne pritožbe proti urednikom "Edinosti," tedniku "Istarska riječ" ter "Učiteljskem listu," ki so bili vsi trije tiskani v Trstu. Obtoženi so bili, da so javno protestirali radi odprave slovanskih in hrvaških šol. Nič manj kot enajst pritožb je bilo izdanih proti goriškemu tedniku "Goriška straža," ki je bila zaplenjena skoro vsak teden v tistih časih.

Ne dolgo zatem je fašistična vlada razglasila splošno pomilostitev, obtožbe se je potlačilo in glavni urednik "Goriške straže," ki je bil že obsojen na več mesecev ječe, je bil oproščen.

Kljub vsemu temu so se nadaljevali napadi na slovanski tisk. Tekom prvih šestih mesecev 1925 je bila napadena tiskarna "Edinosti" štirikrat. Največ škoda je bilo napravljena pri napadu ki se je izvršil takoj za poskušenim atentatom na Mussolinija v Rimu 9. novembra 1925. Takrat je bila napadena tudi pisarna "Goriške straže" v Gorici in vse pohištvo uničeno.

Drugo razdobje poskusa, da se uniči slovanski tisk potom zakona, se je pričelo z sprejetjem takozvanih fašističnih zakonov.

Že v poletju 1926 je bila razpuščena slovanska učiteljska zveza in glasilo te zveze "Učiteljski list," obenem z mladinsko revijo "Novi rod," sta bila avtomatično ustavljena.

S postavo od 15. julija 1923 je smel biti samo po enodgovorni urednik pri vsakem časopisu ali reviji in ta je moral dobiti priznanje pa od svojega prefekta. Po tej postavi je

BESEDA IZ NARODA

"Srbobran" ne brani
Srbov

P. Bernard Ambrožič OFM

"Srbobran" je časnik, ki ga izdajajo ameriški Srbi za svoje ljudi v izseljenstvu in se seveda zanima tudi za srbsko stvar v domovini. Vse jako lepo in prav in človeka veseli, da imajo tudi Srbi svoje glasilo v Ameriki. Tudi ime časnika je srečno izbrano, zakaj prav nič ne dvomi, da imajo tudi Srbi svoje nasprotnike in celo sovražnike, pred katerimi se je treba braniti.

Do te točke ne moremo v svojem razmišljanju o "Srbobranu" najti na njem nobene krivice. Ne moremo pa molčati, ko moramo hočeš nočeš opazovati, na kako čudna pota je zašel ta list in kako slabo — brani Srbe. Mi imamo te svoje brate po krvi in po jeziku in celo po krščanstvu tako radi, da bi jim iz srca privoščili vse drugačno obrambo, nego so jo deležni od svojega lista, ki ponosno piše na svoje čelo svoje ime "Srbobran."

"Srbobran" si domišlja, da je "srbstvo" nekaj takega, kar mora biti popolnoma ločeno od vsega drugega in nima na celim svetu nikjer svojih interesov, nego edino le v "srbstvu." V današnjih dneh, ko ljudstva in države skoraj nervozno iščejo po svetu zvez in stikov in zavezništva in mostov, se "Srbobran" v potu svojega obraza trudi, da bi podrl vse mostove in odbil vsako roko, ki bi jo kdo utegnil ponuditi Srbom v znak zavezništva in prijateljstva. Vse, kar ni srbsko — in sicer srbsko v smislu tolmačenja dičnega "Srbobrana" — je v nasprotju taboru, je srbstvu sovražno. "Srbstvo" pa tolmači "Srbobran" v kar mogoče najbolj omejenem pojmovanju, v svoji največji ozkosrčnosti, grizenosti, da postaja stvar ne samo žalostna za Srbe, ampak tudi smešna za vsakega, ki se mu prebira "Srbobran" še ni uprlo do — "ad nauseam."

"Srbobran" misli, da mora sam sovražiti vse, kar ni srbsko. To sovražstvo je huda bolezen, žal, obeta biti kar neozdravljiva. Pa ne samo neozdravljiva, tudi nevarna postaja ta bolezen. V svoji zagriženosti sovražnosti se je namreč "Srbobran" povzpel tako daleč, da misli takole: Kakor jaz, dični "Srbobran," sovražim vse, kar ni srbsko, tako vse, kar ni srbsko, sovraži SRBBE, SRBIJO in vse SRBSKO. In ker je o tem prepričan, najde svoje sovražnike vsepovsod, za vsakim nesrbskim grmom, pod vsako nesrbsko streho, celo pod vsakim nesrbskim klobukom. In ker jih najde, in najde na ta način v jako velikem številu, mu pride na misel, da mu je ime "Srbobran," zato hitro pograbi puško in hiti braniti — Srbe. Človek, ki slučajno ni Srb — za kar niti sam odgovoren ni — nič hudega sluteč gre svojo pot in se vdaja svojemu vsakdanjemu delu, pa ga naenkrat zadene krogla iz "Srbobranove" puške. Začuden postoji in se ogleda in se otrese "Srbobranove" puške. Začuden gre svojo pot naprej in na vso moč ugiba, kdaj je postal — sovražnik Srbov...

Tako se je na primer zgodilo nedavno tega nekemu Slovincu, ki je poleg tega tudi Jugoslovanc — Bog mu odpusti, da ni tudi Srb! — nekemu Slovincu in Jugoslovancu torej, ki sliši na ime: P. Kazimir Zakrajšek... Pa to je samo en primer...

Ljudje božji, stvar je v resnici preveč smešna, da bi človek radi tega naježil kožo in kolikor imel prefekt pravico odstaviti vsakega urednika, ne da bi proti njemu vpeljal kako sodniško postopanje. Pisal mi je enostavno pismo, da je kot odgovorni urednik odstavljen. In ker ni bilo treba prefektu imenovati drugega urednika in ga tudi ni, je bilo s tem avtomatično tudi konec časopisa.

je na njej dlake, ter bi šel zares braniti kakega človeka zoper ljubega "Srbobrana." Smešnost se lahko nekaj časa repenči in šopiri po zapeljanem svetu, dolgo se ne more. Mora priti čas, ko se bo sama zadušila v svoji lastni smešnosti.

Prav resno bi pa radi položili "Srbobranu" nekaj na srce. Naj si vendar vzame pet minut počitnice od svojega ozkosrčnega sovražstva in naj premisli: Komu take reči koristijo? Komu koristi, če "Srbobran" po vsej sili hoče narediti za svojega sovražnika vseh Srbov — vsakega Hrvata in Slovence? Ali je res "srbstvo" tako ogromna sila, da ne potrebuje absolutno ničesar drugega ko samo sebe? Ali je res "srbstvo" taka silna moč na svetu, da mu ni treba iskati nikakih sorodnosti izven sebe in svoje zagriženosti? Ali si res lahko — celo v današnjih časih! — privoščiti špas, da neprestano poudarja le RAZLIKE med jugoslovanskimi narodi in te RAZLIKE še umetno povečuje?

Kljub temu, da dajemo "Srbobranu" za najboljši namen namen svet za vsaj petminutne počitnice, se nas polasta bojazen, da nas ne bo ubogal. Predalec se je že zajedel v svojo fiksno idejo. Toda vsaj eno upanje nam še ostane. Med brati Srbi je na tisoče treznih ljudi, ki se ne spuščajo v obrambo srbstva po "Srbobranovih" metodah. Ali res nimajo oni nič več vpliva na "Srbobranove" zapovednike, nego ga ima kak siromašen slovenski Jugoslovanc?

Bratje Srbi, ki še niste zaslepljeni po "Srbobranovi" gonji, nastavite svoja ušesa in poslušajte skromen nasvet brata Slovence!

Stopite na plan in branite — ne rečem, da branite Slovence in Hrvate pred naskoki nebratskega "Srbobrana" — stopite na plan in branite svoje brate SRBBE pred — "Srbobranom!"

Zakaj verjemite, "Srbobran" ne brani Srbov. "Srbobran" nagajava Srbe v neko zakotje, od koder ne bo izhoda zanje. "Srbobran" skuša Srbe izolirati od vsega sveta in jih dati v roke njihovim resničnim sovražnikom. In ti resnični sovražniki Srbov so vse drugje, ne med Slovenci in Hrvati.

Kolikor je pa srbskih sovražnikov tudi med Slovenci in Hrvati, jih je naredil "Srbobran," oziroma tisti njegovi pomagači doma in po svetu, ki vozijo srbski voz po "Srbobranovih" kolesnicah.

Bratje Srbi, na pomoč zoper "Srbobran"! Že dolgo niste imeli v svoji sredi tako velikega škodljivca SRBSKIH INTERESOV! Vaši bratje Slovenci in Hrvati s skrbjo gledamo na njegovo početje. Pod njegovim vodstvom je VAŠA stvar v veliki nevarnosti!

V božičnem času

Kaj hitro nam čas beži in kolikaj je minilo poletje, je že zima tukaj in božič je pred nami in z njim pa se je približal tudi tako težko pričakovani Miklavž, katerega naša mladina nestrno pričakuje. Mladina se ga veseli, ker še vedno veruje v sv. Miklavža, a nam starim pa v tem božičnem času, posebno ko se spominjamo na tako srečne čase na sveto noč — pri tem spominu se nam zagreni srce, da resno premišljujemo, če je res to še božični čas.

Ne, danes ga skoro ni več, vsaj tam ne, ker prevladuje krava tega naježil kožo in kolikor

čna je naša mladina, ki jo ne straši taka misel, le z dneva v dan veselo raja, ker se ne zaveda tuge in žalosti tega sveta. Tega jim mi tudi ne kratimo in kadar nas povabi ta mladina, tedaj se vselej z veseljem odzovemo na njihove zabave, da se tudi mi starejši z njimi zabavamo.

Pravkar se pripravljajo tudi naši mali "Škrjančki" v Euclidu, da se zopet razvesele, kakor je to njih navada. Slišala sem, da bodo pripravili nekaj zelo zanimivega in da doslej še ni bilo tako pomenljive božičnice, kot nam jo obetajo sedaj "Škrjančki" pod novim vodstvom.

Torej vabljeni ste vsi stari in tudi še novi ljubitelji petja — slovenske pesmi in dramatike — ki se jo uči naša mladina. Poudrobnejše ne bom opisavala, le pridite in se boste sami prepričali. Prepričana sem, da vam ne bo žal za tistih 40 centov vstopnine, ki jih boste žrtvovali za to prekoristno stvar. Obdržimo to slovensko pevsko šolo, dokler se obdržati da. Odločite se vsi in pridite v nedeljo, 21. decembra v Slovenski društveni dom na Recher Ave. Pričetek točno ob pol štiri. To bo božična naša mladine in Miklavž bo obdaroval vse otroke v spremstvu staršev. Pa tudi zasakali se bomo lahko in zato pa bo skrbel Tony Malavaišev orkester. Razume pa se, da bo tudi v polni meri poskrbljeno za žejne in lačne. Za vse to bo poskrbel pripravljalni odbor.

K. R.

Skrbimo za zdrav naraščaj

Vsak razumen gospodar ve, da je treba zidati hišo na trdni podlagi ter se isto zida s kolikor mogoče z dobrim materialom. Ravno tako pa tudi pozneje skrbno pazi nanjo, da jo ohrani v dobrem stanju in to ne samo zase, če le mogoče tudi še za poznejše generacije.

Slovenci! Odkar dobivamo poročila iz stare domovine in slišimo vsakdanja poročila, kako Nemci in Lahi preganjajo naše rojake v prelepi Sloveniji, ko ločijo starše od otrok in uganjajo še druga grozodejstva nad njimi, moramo podvojiti in celo potrojiti vso pažnjo in ljubezen naših tu rojeni mladini.

Smo sicer Amerikanci, a po naših žilah in žilah naših tu rojenih otrok se še vedno pretaka pristna slovenska kri. Da, slovenska kri nikdar ne "fali," o tem smo se že večkrat prepričali. Le pogledjte, kako mala peščica Slovencev je in jih lahko dobiš po vsem svetu. Samo malo pogledjte našo inteligenco, koliko časopisov in raznih organizacij so nam ustanovili, zlasti pa nas je dvignila naša plemenita duhovščina do stopnje, kjer smo danes. Kajti brez zložitih slovenskih fara, ni pravega napredka.

Kjer ni slovenskega dušnega pastirja, tam se šopiri tista tuja učnost, katere je malokaterega delavca osrečila.

Zdaj, ko smo začasno izgubili našo rodno mater Slovenijo, pa smo vso svojo ljubezen zlili v našo novo domovino in naše vodilne rojake. Le pogledjmo našega, kakor ga rojaki navadno nazivajo, Franceta. Kako velika čast je za ves slovenski narod, da ima take sinove, ki so zmogni tudi kaj več kot samo navadnega delavca. Zapišimo pa si, da nam tudi naš France ne bo delal čudežev, če mu ne bomo stali trdno ob strani in mu pomagali "čistiti" mestno hišo. Imamo Slovence za župana. Cvet naroda je prišel v javnost v milijonskem mestu. Skrbimo, da bo njegov rekord pokaže vse dosedanje — vseh županov. Kako naj se to naredi, o tem pa mislim, da bi dali najboljši nasvet naši uredniki.

Oprostite, malo sem zašel s tiru. Toda bilo je potrebno, ker brez vodje ni nič. Če pa hočemo imeti zdrav naraščaj, tedaj moramo tudi skrbeti za pravilno vzgojo otrok. Po cestah opaziš

ZAPISNIK

seje Pomožne Akcije Slovenskih Župnij 1. decembra 1941
pri sv. Vidu v Clevelandu

1. Prečita in sprejme se zapisnik prejšnje seje.
2. Rev. Bombach poroča o naši avdienci pri nadškofu Mooneyju v Detroitu, predsedniku Bishop's Reliefa pri N.C.W.C. Avdienco nam je bil izposloval gl. tajnik N. C. W. C., Msgr. Ready. Delegatje so bili: Msgr. Ponikvar, Rev. Slaje, Rev. Bombach in P. Bernard. Nadškof nas je nad vse ljubekljivo sprejel in pokazal popolno razumevanje za trpečo Slovenijo in za naše tukajšnje probleme. Obljubil nam je vso potrebno pomoč od strani Bishop's Reliefa. Dal nam je konkretna navodila, kako naj se lotimo kolektanja za pomožno akcijo Slovenskega župnjanskega zbora. Poudaril je, da čimveč bomo sami storili v tem pogledu, toliko več nadaljnje pomoči smemo pričakovati od Bishop's Reliefa. Po njegovem navodilu vsak slovenski župnik lahko lektira v svoji cerkvi na način, kakor hoče to sam urediti. Lahko razda posebne kolekte, ki naj jih verniki oddajo, kadar hočejo, skupaj s cerkveno kolekto, ali pa morda v posebne nabiralnice, ki naj se v ta namen v cerkev postavijo. Kadar bo pa ostanek na vseameriška vsakoletna kolekta za Bishop's Relief, naj župnik svojim faranom poudari, da se tej kolekto ne smejo odrežati z morebitnim izgovorom, da itak darujejo posebej za Slovenijo. Tista kolekta bo obvezna tudi za Slovence, nič manj pa za druge katoličane, mi pa bomo dobro prepričani, da bo takrat Bishop's Relief zopet z lepo svoto priskočil na pomoč Sloveniji. Če bomo sami vsestransko sodelovali s škofi na ta način.

Zato naj Slovenci in njihovi duhovniki smatrajo vsa ta navodila za resnična naročila, ki nam prihajajo od "the Bishop's Relief Committee." Zlasti naj pa vsaka slovenska župnija organizira kolektanje potom svojih cerkvenih društev od hiše do hiše ali kakor bo že župnik po posvetovanju s farani spoznal za najbolj praktično. Nabrane svote naj se pošiljajo na tajništvo Pomožne Akcije Slovenskih Župnij, od tod naj pa gredo v Washington na Bishop's Relief Committee, ki jih bo odposlala v Ljubljano po zanesljivem in hitrem potu.

Poročilo Rev. Bombacha se vzame z zadovoljstvom na znanje.

3. Tajnik P. Bernard čita uradno pooblastilno pismo, ki nam je došlo od gl. tajnika N.C.W.C. Msgr. Ready'a. V pismu stoji, da nam Bishop's Relief podeljuje svoj "licenec," pod katerim naj se vrši naša pomožna akcija, in nismo nikomur drugemu odgovorni. Zbrani nadškofje in škofje nam voščijo uspeha za dober uspeh.

Obenem je v pismu poročano: Škofovska konferenca je bila obveščena naravnost od Svete Stolice, da je bila denarna pomoč, dana na razpolago od Bishop's Reliefa, že odposlana v Ljubljano in Maribor.

Pismo se vzame z zadovoljstvom na znanje.

4. Odbor sprejme za svojo organizacijo končno ime: Pomožna Akcija Slovenskih Župnij. Kratko: PASZ. angleščina: American Slovenian Parish Relief. (ASPR). Censured by the Bishop's Relief Committee. Sklene se, da nabavimo primeren "stationary." Izvleček iz zapisnika naj objavi v dnevnem tisku, ki ga naprosimo za naklonjenost.

5. Dalje se sklene: Za naselbine, kjer ni slovenskih župnij, velja sledeče: Ako bi se tudi v takih naselbinah želeli pridružiti naši pomožni akciji, naj se blagovolijo obrniti po imenice na naslov glavnega urada: 6019 Glass Ave., Cleveland, Ohio. Tajnik jim bo potem poslal potrebna navodila in pošto.

6. Tudi se vzame z zadovoljstvom na znanje, da je naših mašnih intencij za pregnane duhovnike v starem kraju že rasla na nad tri tisoč. Zbiranje teh se bo nadaljevalo v Washington, odkoder ima že na rokah poročilo, da je vsaj prišla dospel v Rim. Iz Ljubljane še ni poročila, da so poslije že prejeli, toda dandanes je treba potrpežljivo čakati na prvo morskno pošto. Vse bo dospelo ob svojem času.

7. Končno odbor PASZ toplo priporoča župnijam in njihovim posebnim župnijskim odborom za pomožno akcijo, da bodo v vsakem tednu en takozvani "dan zatajevanja." Dan naj si vsak faran naloži kako osebno žrtve in naj dene stran vsaj majhno svotico za pomoč domovini. Oddaja naj sproti v posebnih kuvertah, ali pa v daljših obrokih, kakor mu bo zdelo bolj prav.

Na vsak način je pa treba vedeti, da samo z enkratnim rom ni vse odpravljeno. Potreba je velika in kdo ve, kako dolgo bo trajala... Zato je treba vso akcijo tako urediti, da bodo dohodki redno, čeprav po malem, dotekali v glavni gajin in odtod v Washington ter dalje. Ni treba kakih posebnih začetnih pravil. Treba nam je pač le ljubezni do stvari, kje je zapisano: LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA.

Z najboljšimi medsebojnimi željami za velik uspeh so rovalci izrpal dnevi red in predsednik, Rev. Slaje, zaključil sejo z molitvijo.

P. Bernard Ambrožič, gl. tajnik

tako nekam "kumerne" otroke — ali je temu krivo pomanjkanje? Gotovo ne. Saj smo že v ljudski šoli čitali, ko je šla avstrijska cesarica na lov in jo tam namočil dež, da je bila prisiljena vedriti v revni koči. Tedaj pa so ravno sedli k večerji otroci in z veseljem zajemali iz skledice močnik. Cesarica se ni mogla načuditi, kako je to mogoče, da so tako čvrsti in zdravi od take hrane.

Ta dogodek nam dokazuje, da niso ravno toliko važni razni, danes tako opevani vitamini, ampak red. Starši! Naši otroci nimajo nič pravega reda. Nobena vrata se menda nikoli ne odpro kot od lednice (refrigerator). Dajte otrokom jesti takrat, ko imate sami obede, to je, o pravem času. Nikar otrok pitati samo tistimi suhimimi citi. Seveda je otrok tega več, ker lahko takoj beži iz hiše zopet na cesto, tam hitro zavžije in tako mu ne zaleže. Mislim, da bi ne bilo nič slabe, če bi mestni očetje tudi malo premislili in napravili nekaj, da bi otroci imeli skladen obed v šolah. To bi tudi stalo manj, stalo in bi otrokom stalo več kot pa tisti grizljivi sadji, tja. Saj se spominjam, ko smo bili v starem kraju, v zimskem času na ognju, krompir, pa nismo bili nikoli siti, da so mati že včasih njali, da bomo še seme polnili... Dandanes že vedno delajo v tovarnah in v hišah, bomo še več in zato pa je to potrebno, da bi se v tem lo potrebnost, da bi se v tem (Dajte na 3 strani)

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

...dva ujetnika sta naša
...nika, pa velika bojovnika
...ena človeka!
...ali kaj pa si ti?"
...ntleman sem, ki —"
...ljivo je zamahnil pogla-
...no.
...! Vem, kaj si in kaj si

...davi dolgo govoril z Old
...handom, sem ležal v gr-
...vama in sem vse slišal.
...vnik, tat si in ropar!
...Bil sem v mestih belo-
...nogokaj sem videl. Vi-
...tudi ljudi, ki so tatovi
...rji. In da bi jih razoč-
...pogumnih in poštenih lju-
...h ostrigili."

...če je pomolčal in pove-
...beseda bom, svoboden si!
...bodo ločili od poštenih
...bom vzel lase z glave!"
...je bojovnikom.

...teite mu jih!"
...rašen je vkinil Melton:
...lase? Moj —"
...ci, coyot!" se je zadril po-
...Sicer ti ne vzamemo sa-
...ampak tudi življenje!"
...se je branil, vreščal,
...bral okoli sebe, kot da
...jo. Pa nič ni pomaga-

...javih, miščastih pesti
...ragilo in podrla na tla
...držalo. In nato mu je
...zan Komanč z bčwic-
...trgal obanjo do gole-
...mrzlo in suho britje!
...ne vzneta posebno vzhi-
...stev, sem zasodil po in-
...ga je nam dal slišati.
...ga stari dedec tu ni
...čuvstveno" bril.
...bila lobanja gola, so ga
...z dolgimi skoki je iz-
...vozom.

...dnja se je mislila na-
...ti za njim. Pa pogla-
...je ustavil.
...Počakaj! Onile človek
...da je bil bel bojovnik
...terhand tvoj obožava-
...je res?"
...je odgovorila. Ni je za-
...ica, še oči ni povsila,
...nesramno lagala.
...si ga odklonila in si
...človekom, ki tiči tam-
...om? — Si njegova že-

...?? Rdeče dekle bi ni-
...ho tako dolgo pot po-
...možem, če ni njegova
...jezik ni jezik, ampak
...ki je strupen! Tisoč
...bi z veseljem reklo
...si jih zaželel Old Shat-
...Take zelenjave, kakor
...pa vobče nikdar ne bo

...si! Priznaj!"
...je dejala malodušno.
...si torej in s svojim
...in jezikom si žalila slav-
...vnika, ki se ga še do-
...ni vredna! Tvoja duša
...njemu, ki z njim po-
...sto mu moraš biti podo-
...na zunaj. Žalila si ve-
...bojovnika, ki je bil pre-
...da bi se branil napa-
...ženske le z eno samo be-

...je mignil svojim lju-
...tudi njej lase z gla-
...nem naj gresta, kamor
...besede je zagnala lepa
...kak krič in vik, da sem
...prosil poglavarja:
...je pogumen mož in
...vnik, tista sqaw pa
...da bi le samo mislil
...Naj ji pusti lase in naj
...mo odvrne od nje in od
...premljevalca!"
...mo me je pogledal po-

...daje Old Shatterhandu
...da popravlja povelja
...pušice —? Poglavar in
...mora vsikdar vedeti,
...in stori, in nikdar ne
...dicati besed, ki jih je iz-

SKRBIMO ZA ZDRAV
NARAŠČAJ

(Nadaljevanje z 2 strani)

gledu kaj ukrenilo, če ne bodo
otroci še bolj zanemarjeni, kot
so bili do sedaj.

Zdi se mi, da naši otroci tudi
v počitnicah nimajo dovolj in
pravega razvedrila, prav pripo-
ročajno bi bilo, da bi se ustano-
vili kakšni klubi med nami Slo-
venci in bi poskrbeli za počitni-
ce otrokom kje na deželi. O tem
bi lahko razmišljale naše podpor-
ne organizacije, saj vendar ni
vse samo kopičenje denarja, am-
pak v prvi vrsti moramo skrbeti
za zdrav naraščaj. Našemu
councilmanu Mr. Vehovcu pa
priporočam, da se še bolj pobri-
ga, da bo naša mladina imela tu-
di tam White City malo več pro-
stora za zabavo v vročih poletnih
dneh. Saj tega naraščaja povsod
dovolj. Ker je za vse dovolj de-
narja, naj bo pa še za to nekaj.
In prvi vrsti bi ga moralo biti za
vzgojo mladine.

Ko je bilo spet tiho, sem se
obrnul. Nisem je več videl, zbe-
žala je v kočijo.

Izza kočije pa se je oglašil
Melton:

"Velika puščica mi naj še en-
krat pove, ali bo mož beseda in
ali bo ujetnikom res vzel življe-
nje?"

"Storil bom, kar sem obljui-
bil. Zazidal jih bom v grob svo-
jega očeta.

Strahopetni beločezec naj po-
skrbi, da bo jadrno izginit s svo-
jo sqawo, ki ni njegova sqaw
—! Sicer mu res vzamemo še več
ko samo lase."

Brž sta zapregla voznika, re-
zervne konje sta privezala za-
daj k vozu, skočila na kozla, Mei-
ton je sedel v voz k svoji Juditi
in kočija se je odmajala.

Spet se nam je izmuznil člo-
vek, ki smo ga lovili no Afriki in
po Ameriki, mi pa bi naj umrli
— živi zakopani.

Razjahali smo, položili so nas
v travo. Komanči tisti dan še ni-
so nič jedli, poiskali so svoje
zaloge in se pripravili, da se iz-
datno okrepcajo, preden bi od-
potovali v Dolino smrti.

Naš položaj je bil nevaren.
Obupali pa nismo. Na usmilje-
nje ali prizanesljivost nismo
smeli računati, pa v grob so nas
mislili zazidati šele drugo jutro.
In do tistokrat je bilo še dobrih
dvajset ur časa. Kaj vse se la-
hko zgodi v dvajsetih urah —!

Od drugod seveda pomoči ni
bilo pričakovati. Sami smo si
moral pomagati.

Pa kako —?

Pomirljivo je bilo predvsem
dejstvo, da nas, se je vsaj zdelo,
niso mislili brez potrebe mučiti.
Poglavar je dejal, da nas ceni,
in je svoje spoštovanje tudi po-
kazal. Indijane je že tak, da
spoštuje tudi najhujšega sovraž-
nika, če je pogumen in pošten.
Česar žal pri belih ni vsikdar
najti.

Dobili smo jesti, toliko mesa,
da ga skoraj pojesti nismo mo-
gli, in enako velike kose kakor
Komanči. Ker nas niso marali
pitiati kakor otroke, smo morali
sami jesti. Odvezali so nam ro-
ke, zato pa tem tesneje zvezali
noge. In ko smo se najedli, so
nam roke spet zvezali na hrbtu.
Bile so sicer nekaj minut svobo-
dne, pa strogo so nas opazovali.
Na beg niti misliti nismo smeli.

Med povezovanjem sem opa-
zil, da Emery kakor prisluškova-
je nagiba glavo na stran.

Menda je videl, da ga gledam.

Po nemško je rekel.

"Me opazuješ?"

"Da! Kaj pa počenjaš?"

"Nekaj nameravam, kar nas
bo, upam, rešilo."

"Ni pravilno, da se zanimam
za tvoje počenjaš. Rdečkarji
imajo bistre oči, lahko bi opa-
zili moje zanimanje in bi zaslu-
tili, da nekaj pripravljáš, prav
kakor sem sam zaslučil."

Kaj pa je tisto, kar namera-
vaš?"

Eden Komančev, ki je sedel
meni naproti, se je obrnil k po-
glavarju in povedal:

"Belokožca govorita v jeziku,
ki ga ne razumem!"

Poglavar je nagubal čelo.

"Old Shatterhand naj mi po-
ve, ali je res, kar pravi moj bo-
jevnik!"

"Da!" sem priznal.

"Naj mi še pove, kaj govori-
ta in v kakem jeziku!"

"Govorita v jeziku svoje do-
movine."

"Kje je tvoja domovina?"

"Onstran velike vode."

"Na Angleskem?"

"Ne. Moje domovina je še da-
lje na vzhodu."

(Dalje prihodnj.)

Steklarska industrija

Stekleni izdelki so kaj razli-
čne vrste in kvalitete. Boljše vr-
ste steklene izdelke so največ
izdelovali v Williamsburg-u in
v drugih tovarnah že pred več ko-
sto leti. Ameriški izdelki stek-
larn so bili vedno na najbolj-
šem glasu v tej deželi.

Nad 97% vseh steklarskih iz-
delkov, ki so bili prodani v pre-
teklem letu, je bilo izdelanih v
Ameriki in v letošnjem letu pa
bo odstotek še večji. Različne
domače izboljšave v tej indu-
striji so pripomogle, da je naš
ameriški izdelek steklenih
predmetov cenejši kot kateri
drugi.

Najdaljši železniški predor v
Zed, državah je Cascade pre-
dor, ki je dolg 7.79 milj.

Argentinski sistem vlade je
posnet po sistemu Zed. držav.

MANHATTAN SRAJCE

najnovejši vzorci z znamko

HORIZON

SHORTS, PAJAMAS, itd.

V poljudni izbi dobite pri

FRANK BELAJ

ZNANA SLOVENSKA TRGOVINA

moške, dečke in otroške oprave

6205 St. Clair Ave.

(Dec. 9, 12, 16, 19, 23)

MALI OGLASI

Iščem stanovanje

Želim dobiti stanovanje, ob-
stoječe iz 5 sob z gorkoto ali
furnezom. Kdor ima kaj, naj
pusti svoj naslov v uradu tega
lista.

Lepotični salon naproday

Lepotični salon (Beauty
Shop) se poceni proda. Dobra
prilika za slovensko dekle. Za
naslov vprašajte v uredništvu
tega lista. (Dec. 9, 11, 13)

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvovrstno delo. Popravljamo
stare čevlje ter imamo polno
zalogo finih, novih moških čev-
ljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Let's always be Thankful

Pilgrims gave thanks for a land
of freedom. This year give
thanks in a way that will help
preserve that freedom—by put-
ting your dimes and dollars to
work in National Defense!

Buy
DEFENSE
BONDS
STAMPS

Kuharica dobi delo

Kuharica dobi takoj delo v
restavrantu. Zglašaj naj se na
390 E. 156. St. (288)

Službo dobi

moški, ki ima izkušnje v trgo-
vini s pohištvo in električni-
mi napravami. Slovenec ima
prednost. Poleg plače tudi
provizija (commission). Pokli-
čite Henderson 5311 (287)

Opremljeni sobi

Odda se v našem dve oprem-
ljeni sobi z gorkoto. Vprašajte
na 1245 E. 59. St. (287)

Piano naproday

Poceni se proda "White play-
er-piano." Za nadaljna poja-
snila vprašajte na 5801 Pros-
ser Ave. (287)

Beauty Shop naproday

Lep lepotični salon v okolici
vzhodne 135. ceste se proda. No-
bene kompeticije. Za nadaljna
pojasnila pokličite G. Lenville
8810. (286)

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vpra-
šajte za naš budget načrt. Pregled
furnezov zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3858 SUPERIOR AVE.
HENDERSON 6177
DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

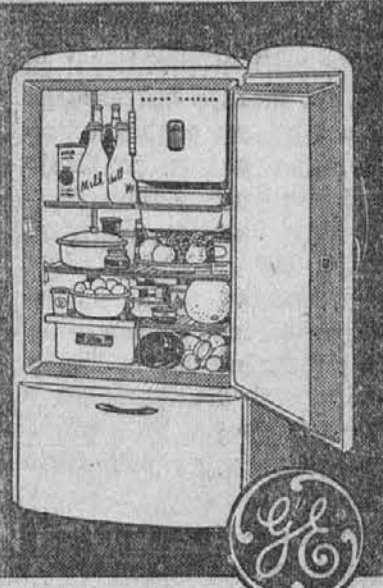

Makes It
Safe To Be
Hungry

Ta nova 1941 G-E elek-
trična ledenica pospe-
šuje zdravje, prepreč-
je potrat, prihrani
vam denar sleherni dan

Starokopitne hladilne metode
so danes preveč nesigurne!
Omislate si novo G-E elek-
trično ledenico, da boste brez
skrbi jedli, ko boste lačni. Ne
prezrite sledečih posebnosti
pri G-E modelu, ki je na
sliki...

- ★Poseben hladilnik skrbi, da
se meso več dni ne pokvari.
- ★10 kvartov vsebujejo predal
skrbi, da sočivje ostane
sveže in okusno.
- ★Mnogo prostora za stekle-
nice.
- ★Suha shramba za 31 kvar-
tov.

Full family size 7 cu. ft. 1941 G-E
model JBT-C, with famous THRIFT
UNIT. Built to last and to save you
money through the years.

\$184.95

GENERAL ELECTRIC

ANTON
DOLGAN

15617 Waterloo Rd.

IVanhoe 1299

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, po-
stetni in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti
boleznim in onemoglostim.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke na takoj po rojstvu in do 10. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje
dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član
ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, po-
trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

Nemški konjeniki so že narajeni upuščene ruske zemlje in nemeneč se za požgane
domove seljakov krmijo svoje konje. Slika je poslana iz Berlina in je bila posneta nekje
na rusko-nemškem bojišču.

Angleški mornarji s posmehom gledajo na piketirje pred Belo hišo v Washingtonu z
napisi proti pomoči Angliji. Piketirje so od organizacij "We the Mothers Mobilized for
America" iz Chicago in "Women United" iz New Yorka in New Jersey.

Za las je manjkalo

ROMAN

Sprejeti je moral mater ene izmed žrtv in vdovo z otroci drugih žrtv. Poslušati je moral njih pritožbe, njih jadenje, jih tolažiti. Prvi je obljubil malo pokojnino, drugi je pa povedal, da bo mesto skrbelo za vzgojo njenih otrok. Potem je moral dati tudi navodila, kako ranjence prepeljati v Sauveterre. Končno je moral poiskati hišo in stanovanje, kamor naj prepeljejo grofa Claudieuse in ženo, kar mu je povzročalo obilico skrbi. Popoldne se je precej dolgo prepiral z zdravnikom Seignebosom. Zdravnik je v imenu razžaljene človeške družbe in končno tudi v imenu pravice zahteval, da župan nemudoma odredi, da se aretira Cocoleaua, potepina, katerega obtožba je povzročila aretacijo Boiscorana. Dr. Seignebos je rotli in preklinjal in izjavil, da morajo božjastnega tepeca nemudoma poslati v bolnišnico, kjer naj ga preiščejo posebni izvedenci. Župan nikakor ni hotel dati dovoljenja za aretacijo, ker se mu je zdela stvar neumestna. Toda zdravnik je govoril tako glasno in tako prepričevalno, da je župan končno poslal dva orožnika v Brechy s poveljem, da aretirajo Cocoleaua in ga pripeljejo v Sauveterre.

Orožniki so se vrnili pred nekaj urami praznih rok. Vaški bedak je zginil, kot bi ga vzela noč. Niti ene osebe nista mogla dobiti, ki bi povedala, kam je Cocoleau odpotoval.

"Mislite, da je to naravno?" vzklikne dr. Seignebos, ki je štrlel skoro ježno v župana. "Meni se zdi, da je to del načrta, ki je bil skovan, da se uniči gospoda Boiscorana."

"Toda ali ne boste že enkrat molčali!" vzklikne župan Seneschal precej ježno. "Ali res mislite, da se je Cocoleau zgubil? V kratkem se pojavi zopet v okolici, in tedaj ga bomo prijeli!"

Zdravnik zapusti županov urad, ne da bi še nadalje sili v župana. Toda predno je odšel domov, se je ustavil v svojem klubu, kjer je v navzočnosti dvajsetih oseb javno izjavil, da ima resnične dokaze, da je bil proti gospodu Boiscorana na-rejen načrt, da se ga uniči. Načrt prihaja od monarhistov, ki mu ne morejo nikdar odpustiti, ker je zapustil njih vrste.

Toda ta izjava in posredovanje je Jaquesu bolj škodovala kot koristila. Posledice so se kmalu čutile. Ko je istega večera korakal sodnik Galpin preko javnega trga, je bil nesramno napaden. In naravno da je šel, pihajoč od jeze, v županski urad, kjer je kričal in zahteval od župana, da aretira napadalce, da je to sramoten napad na sodnijo in pravico in je zahteval, da župan energično nastopi napram napadalcem. Gospod Seneschal je obljubil, da bo podvzel primerne korake, nakar se je podal k državnemu pravdniku, da ga nasprosi za nasvet. Tam je zvedel, kaj se je zgodilo v Boiscoranu in za strašne posledice zaslišanja od strani sodnika Galpina.

Seneschal je bil očitno silno razburjen in kakor se mu je smilil Jaques, se je moral držati svojih uradnih dolžnosti in storiti, kar mu je bilo od sodni-je naročeno. Poleg tega pa bi se imel vršiti popoldne pogreb obeh žrtv požarja in župan je obljubil ognjegasnemu načelniku, da se bo udeležil pogreba v svoji uradni obleki in z vsem občinskim svetom. Pravkar je

oddajal povelje, da pripravijo njegovo uniformo, ko je vstopil sluga in naznanil obiskovalce — gospoda de Chandore in nekega prijatelja.

"No, še tega se je manjkalo!" je vzkliknil župan.

Toda kmalu se premisli in reče:

"No, saj je moralo do tega prej ali slej priti. Pripelji obiskovalce v sobo."

Gospod Seneschal je bil mnenja, da bo moral slišati jok in zidovanje gospoda Chandore in njegove družbe, toda kako se je začudil, ko je Chandore stopil v njegovo sobo skoro veseloga obraza. Najprvo je predstavil odvetnika:

"Gospod Manuel Folgat, moj dragi Seneschal, odličen odvetnik iz Pariza, ki je bil dovolj prijazen, da je prišel z gospod-markizo nam v pomoč."

"Tujec sem v tem mestu, gospod Seneschal," reče odvetnik Folgat; "nepoznano mi je mišljenje, predsodki, šege in običaji te pokrajine; da, vsa zadeva mi je popolnoma nepoznana in bojim se, da naredim resno in neopustljivo napako, ako ne dobim zdravega nasveta od razsodnega človeka. Gospod Boiscoran in gospod Chandore sta mi oba nasvetovala, da ste vi mož, ki mi lahko pomaga iz zadrege."

"Prav gotovo, gospod in srčno rad," odvrne gospod Seneschal, ki se prijazno prikloni in kateremu je osebnost pariškega odvetnika očitno ugajala. Župan je ponudil stole obiskovalcem, dočim se je sam vsedel na svoj uradni stol, si pogladil brado in rekel:

"Jako resna zadeva je to, gospodje."

"Kriminalna obtožba je vedno resna," pristavi gospod Folgat.

"Pri moji veri!" vzklikne Chandore, "saj menda vendar ne dvomite nad nedolžnostjo Jaquesa."

Gospod Seneschal ni odgovoril z ne. Molčal je in mislil je razsodne besede, ki jih je večer prej izpregovorila njegova žena.

"Kako moremo vedeti," reče župan končno, "kaj se vrši v možganih mladega moža pri petindvajsetih letih in v katerem je še vedno ogenj spomina na razne napade. Je za zelo nevaren svetovalec."

Stari ata Chandore ni hotel ničesar več slišati.

"Kaj! Vi govorite z menoj o

jezi," prekinje županov govor. "Kaj ima jeza opraviti z afero v Valpinsonu? Kar se mene tiče, ne vidim ničesar v tem, razven enega najgrših zločinov, ki je bil pripravljen z največjo natančnostjo in pozornostjo."

Župan pa jako resno zmaje z glavo in reče:

"Vam še ni vse znano, kar se je zgodilo."

"Gospod," pristavi odvetnik Folgat, "ravno to je vzrok, da smo prišli sem, da slišimo kaj se je zgodilo."

"Dobro torej," reče gospod Seneschal.

Župan začne na to pripovedovati o dogodkih, katerim je bil priča v Valpinsonu, in o dogodkih, katere je pozneje slišal od državnega pravdnika in ki so se odigrali v Boiscoranu. Pripovedoval je z jasnostjo starega in izkušnega odvetnika, ki je vajen razvozljati skrivnosti najbolj težavnih slučajev. Svoje pripovedovanje je končal s sledečimi besedami:

"In končno, ali vam je znano, kaj mi je povedal Daubigeon in katerega dokaze boste gotovo znali ceniti? Rekel je: 'Galpinu ni v danih okoliščinah preostajalo drugega kot odrediti aretacijo Boiscorana. Ali je kriv? Jaz sam ne morem povedati niti tako niti drugače. Obtožnica je na vsak način strašno

obtežljiva. Jaques Boiscoran pri-sega pri vseh bogovih, da je nedolžen, toda na noben način ne-če povedati, kje je preživel ono usodopolno noč, da s tem dokaže svojo nedolžnost."

Kljub dejstvu, da je bil gos-pod Chandore še jako živahen in pri moči, pa bi skoro padel v omedlevico, da bi ostal njegov obraz še vedno rdeč. Nobena stvar na svetu ni mogla povzro-čiti, da bi postal blede.

"Sveta nebesa!" mrmra sam pri sebi, "Kaj bo neki Diana rekla!"

In ko se obrne napram odvet-niku Folgatu, reče glasno:

"Jacques je imel gotovo načrt za omenjeni večer."

"Mislite?"

"Prepričan sem o tem. Ako ne bi imel tega načrta, bi gotovo prišel zvečer k nam, kot je to storil skoro vsak dan tekom zad-njega meseca. In enako se je tudi izjavil v pismu, ki ga je poslal Diani. V pismu je napi-sal: 'Iz dna srca preklinjam po-sel, ki mi preprečuje, da zvečer ne morem biti pri tebi, toda po-sla ne morem več odlašati. Jutri pridem gotovo!'"

"Vidite torej?" reče gospod Seneschal.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

ONLY THE NEW 1942

ZENITH

GIVES YOU ALL THIS!

Beauty — Performance and VALUE!

Model 7-S-657. Oglejte si in slišite to kvaliteto. Videli in slišali boste nekaj popolnoma novega v radiju. Krasen kabinet je iz orohovine.

Cene na radijih dobite od \$18.95 naprej. Zamenjajte vaš stari radio in preskrbite si novega, od katerega boste imeli več in boljše zabavo.

Vzamemo tudi North American Mortgage & Loan bančne knjižice.

LAHKA MESEČNA ODPLAČILA

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.

WORLD'S OLDEST MAKER OF FINE RADIOS FOR THE HOME

Primerjajte tega z drugimi!

AMERICA'S NO. 1 BUY!

\$ 84.95

• Evropa, Južna Amerika in Orient se garantirano dobi vsak dan na tem Zenith, ali da dobite denar nazaj.

Radiogram tone color device
Synchronized 3 gang condenser
Big Black Dial
Wavemagnet
Concert Master Speaker
3 band reception
Double Purpose tubes
Automatic tuning
Arrowflash indicators
6 watts output

OLAJŠAVA
BOLEČIH MIŠIC
VSLED
HRBTOBOLA IN
LUMBAGO

**JOHNSON'S
RED CROSS
PLASTER**
V RABI PREKO 50 LET
NAPRODAJ V LEKARNAH

Johnson & Johnson

Naznanilo!

Direktorij Slovenskega delavskega doma, 15335 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio, naznanja vsem delničarjem in društvom-delničarjem, da se vrši

REDNA DELNIŠKA SEJA

institucije Slovenski delavski dom

23. JANUARJA 1942

Naznanilo in zahvala

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je zadel našo družino globok udarec, ko smo za vedno izgubili preljubljeno in nikdar pozabljeno soprogo in mater

Antonija Zaletel

rojena Jamnik

Pokojna soproga in mati je izdihnila svojo blago dušo v starosti 63 let in za vedno zatisnila svoje mile oči, ko jo je zadela srčna kap dne 6. novembra, 1941. K večnemu počitku smo jo položili dne 10. novembra, 1941 na Highland Park pokopališču. Bila nam je dobro soproga in mati ter dobra društvena članica. Bila je ena izmed ustanoviteljic društva Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ, in članica društva St. Clair Grove, št. 98 WC. Zapustila nas je prehitro. Spoštovali smo jo vsi, hudo jo bomo pogrešali in pozabljena ne bo nikoli. Njen duh bo živel med nami do koncu našega življenja.

V dolžnost si štejemo, prav srčno se zahvaliti vsem, ki so nam stali ob strani, nas tolažili in pripomogli ob bridki izgubi.

Prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v zadnji pozdrav pokojni okrasili njeno krsto s številnimi krasnimi vencami in cveticami, ko je ležala na mrtvaškemu odru. Zahvalo naj sprejmejo: Mr. in Mrs. John in Mary Zaletel, Vic in Chris Zaletel, Eddie in Edith Salomon; Dolores, Margie, Clifford, Ronald, Robert in John, vnuki in vnukinje; Mr. Frank Zupancič in družina, iz Edna Ave., Mr. Benny Zupancič in družina, Mr. Anton Korosec in družina, Lonchar družina iz 965 East 69th Street, družina Kalan, Mr. in Mrs. Frank Breskvar, Mr. Ceigol, Mr. in Mrs. Elmer Laskowski, Mr. John Slogar, Mr. in Mrs. N. Habian, Rose in Sol Schwartz, Mr. in Mrs. W. Slabe, Mr. in Mrs. C. Reichwein, Mr. in Mrs. A. Papp, Mr. in Mrs. Don in Angela Caruso, Mr. Frank Cerne, Mrs. Mary Kranz iz 63rd St., Marie in Joe Slogar, Mr. in Mrs. Jacob Legan, Mr. in Mrs. Joe Saloman, st. Mr. in Mrs. Joe Saloman, ml., Mrs. Mary Spencer, Mr. in Mrs. A. Simoncic, Mr. in Mrs. A. Boley, Mr. in Mrs. J. Brletick, Mr. Wm. F. Bach, Mr. in Mrs. Anton Stanonik iz Bonna Ave., Mr. in Mrs. Nick Fiorelli, Mr. Frank Birnbaum, Speh Bratje, Mr. in Mrs. Wally in Jean Zoha, Pearl in Spencer, Mr. in Mrs. G. C. Roth, Mr. in Mrs. John in Elenore Pavey, Stella in Adolph, društvo St. Clair Grove, št. 98, W.C., društvo Napredne Slovenke, št. 137, SNPJ, Sosedje iz E. 63rd St., in Orton Ct., Mr. in Mrs. J. Zabukavec, Sr., Mr. in Mrs. Bogadek, Mr. in Mrs. Kalister, Mr. in Mrs. C. Simoncic, Mr. in Mrs. Cerar, Mr. in Mrs. R. Zabukavec, Mr. in Mrs. Yarshyn, Mr. in Mrs. Zigman, Mr. in Mrs. J. Hanlon, Mr. in Mrs. Polc, Mr. in Mrs. Papuga, Mrs. Baznik, Mrs. Vidmar, Mr. in Mrs. Jeraj, Mr. P. Sever, Mr. F. Koscak, st., Employees of Modern Hanger Corp., Acacia Girls in Carnation Boys; Peter in Jennie Kepic, James in Ann Slapnik, ml., Joe in Emily Ahlin, Charles in Olga Slapnik, Wally in Jean Zoha, Al in Marie Eble, Stella Zabukovec in Adolph Rupe, ter Drifters Club.

Najlepša hvala sledečim, ki so darovali v denarju: Mr. in Mrs. Frank Zupancič, Mrs. Rose Urbancic, Mr. in Mrs. Sadar, Mrs. Ursula Dolcic, Mr. Debeljak, st., Mr. in Mrs. Frank Pecjak in družina, Mr. in Mrs. Rudy Salomon in Mr. in Mrs. Joseph Vidmar in družina.

Dalje najlepša hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v posluho pri pogrebu: Mr. Frank Macerol, Mr. Arthur Neiman, Mr. Rudy Bozeglav, Mr. Frank Cerne, Mr. Frank Lonchar, Mr. Anton Korosec, Mr. Cyril Kunstel, Mr. James Gaydos, Mr. John Leustig in Mr. John Speh.

Hvala naj sprejmejo sledeči, ki so nosili krsto pokojne: Mr. John Krebel, Mr. Ivan Babnik, Mr. Frank Stanovnik, Mr. Matt Mesec, Mr. Pirce, in Mr. Frank Zorich.

Hvala vsem onim, ki ste prišli pokojno kropiti in jo spremili k večnemu počitku.

Hvala pogrebniku Jos. Zele in sinovi za prijazno postrežbo in za tako lepo urejen pogreb.

Hvala še enkrat vsem skupaj. Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki nam je bil na ta ali oni način v pomoč, prosimo oprostjenja ter se enako najlepše zahvalimo.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in mati, žalostna so naša srca, ker Tebe ni več med nami. Bila si nam dobra in nikdar Te ne bomo pozabili. Obiskali bomo Tvoj grob, zasadili ga s cveticami in zalivali s solzami. Počivaj mirno, spavaj sladko, dokler se ne snidemo s Teboj tam, kjer ni muk in ne trpljenja.

Zalujoči ostali:

John, soprog
John, Victor, Edward, Stanley, sinovi
Edith Salomon, hči
Edward Saloman, zet
Mary in Chris, sinahe
Dolores, Clifford, Margie, Ronald, Robert in John, vnuki in vnukinje

Cleveland, Ohio, dne 9. decembra, 1941.